

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๖/๒๕๖๙ (สามัญสมัยแรก)

วันอังคารที่ ๑๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๙

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ห้องโถงไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๔ คน

ประธานวุฒิสภา : วันนี้เป็นการประชุมวุฒิสภาสามัญสมัยแรก ครั้งที่ ๖
วันอังคารที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๙ มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ฒขอ
ประธานเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งองค์ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ กระทู้ถามของกฤษณ์สิริกัทธ์ เพียงธรรม เรื่อง ขอให้
ทำพิธีอัญเชิญพระพิพัฒน์สยาม ตาม ารพลา นายกรัฐมนตรี ขอเชิญสมเด็จพระสังฆราช เพียงธรรม

นายสมจิตต์ เพียงธรรม : กระณ นายสมจิตต์ เพียงธรรม สมาชิก
วุฒิสภา ที่กระณตั้งกระทู้ถามขอจะให้ทำพิธีอัญเชิญพระพิพัฒน์สยามมานั้น ก็เพื่อจะแจ้ง
การส่งเสริมกฎหมายที่ออกมาเกี่ยวกับที่จะแจ้งทรัพย์สินของนักการเมืองหรือตัว ๆ ไป
ที่กฎหมายรับกันมาโดยพร้อมเพรียงแล้วนั้น คืออันนั้นเป็นพหุภาษาออก กระณก็ขอ...

ประธานวุฒิสภา : เชิญถามกระทู้เลย ไม่มีการอภิปรายครับ

นายสมจิตต์ เทียงธรรม : ที่ถามคือยกจะให้รัฐบาลรับกระทู้ขึ้นมา
เข้าไป คือสำหรับที่จะให้คนรู้สึกสำนึกกว่าเรามีค่าปฏิญาฉบับนี้ จออยู่ว่า เราจะซื้อสัตย์
สุจริตต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เพราะฉะนั้นยกจะให้รัฐบาลนำเอามาใช้
เป็นกฎหมายอีก แล้วสภากฎหมายไปแล้วก็บอกว่าจะมีสมาชิกบางคน เป็นโคโนเฮา
เขาวา

ประธานวุฒิสภา : ขอประทานโทษ คือว่าไม่ขออภิปรายครับ ที่ตั้ง
กระทู้ถามไว้อย่างใด เชิญถามเลยครับ

นายสมจิตต์ เทียงธรรม : กระผมขอตั้งกระทู้ถาม ถาม ขาด นาย
รัฐมนตรี ทั้งสองไปนี้

ตามที่ ขาด นายกรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการ
แสดงทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. คือที่ประชุมสภาผู้แทน
ราษฎร และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการ ส่งให้คณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาแล้วมี กระผมเห็นชอบด้วย และควรที่จะนำเอาวิธี หลักสำคัญ
ปฏิญาณตนแบบสมัยโบราณที่ เรียกกันว่า ถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยาต่อพระมหากษัตริย์มาใช้
อีกอย่างหนึ่งด้วย ก็จะเป็นการดียิ่ง เพราะข้าราชการในสมัยก่อนนั้น ต่างเกรง
กลัวในคำให้สัตย์ปฏิญาณแบบนี้ ไม่กล้าที่จะกระทำการทุจริตเหมือนชาวต่างชาติเช่น
ทุกวันนี้ จึงขอเรียนถามว่า

ท่านจะให้มีการใช้วิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยาแบบสมัยก่อน มาใช้อีกได้
หรือไม่ ถ้าไม่ก็เป็นเพราะเหตุใด ถ้าจะใช้ก็กระผมเห็นว่าจะเป็นการจริงจัง
คนให้คอร์รัปชันน้อยลง เพราะเราเรียงถือชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ถือล้าง
ถือคำแรงคำสาป คำพิหาร เคียนนี้เราก็ยังถืออยู่ มีสาปก็ยังมีถือกันอยู่ หรือศาล
พระภูมิอะไรอย่างนี้

ประธานวุฒิสภา : เอาละครับ เชิญท่านรัฐมนตรีตอบครับ

LIART

นายชูสง่า ฤทธิประศาสน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) ;
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชูสง่า ฤทธิประศาสน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัด
เชียงใหม่ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ
นายกรัฐมนตรีขอกระพุดถามของท่านวุฒิสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

เรื่องการที่จะให้มีการถอนทรัพย์แผ่นดินที่ยึด เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้
ไต่คดีในสมัยก่อน ๆ แต่เมื่อกาลเวลาได้เปลี่ยนแปลงไป การถอนทรัพย์ การแข่งขัน
อย่างแคบจนรู้สึกว่าจะทันสมัย และพ้นวาระไปแล้ว อย่างไรก็ตามปัจจุบันนี้ การ
กระทำนี้ก็ยังมีหลงโหลความประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ลักษณะ ๒
หมวด ๒ เป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตั้งแต่มาตรา ๑๘๗ ถึงมาตรา ๑๖๖
มีกำหนดโทษไว้อย่างสูงทั้งการจำคุกและการปรับ ส่วนการปฏิบัติกรณคดีในระเบียบ
วินัยของข้าราชการพลเรือน ก็มีโทษโดยควรแก่กรณี ในพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๔ นอกจากนั้นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย พุทธศักราช ๒๕๓๗ ก็ยังมีบทบัญญัติในองคมนตรี ผู้สำเร็จราชการแทน
พระองค์ สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรัฐมนตรี จะคงมีปฏิญาณ
ตนก่อนเข้ารับหน้าที่ การกำหนดให้บุคคลผู้มีหน้าที่รับผิดข้อสูง ในระดับหัวหน้าของ
ราชการและสถาบันแห่งชาติ ซึ่งเป็นที่พึ่ง เล็งของประชาชนคงมีปฏิญาณตนในเรื่อง
เฉพาะกิจที่เกี่ยวข้องกับนิติวิธีในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้น ขอบควย
เหตุผล และเหมาะสมกับวิธีปฏิบัติแล้ว แต่การจะให้ข้าราชการทั่ว ๆ ไปคงถอน
แข่งขัน ปฏิญาณ สาบานตนรวม ๆ ไปในความไม่ตั้งใจมาตั้งปวงนั้น น่าจะไม่ไต่ผล
สมความมุ่งหมาย เพราะความซื่อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ใดก็ตามที่ซื่อซื่อซื่อ สาบาน
เพื่อให้คนอื่นเชื่อถือนั้นกลับเป็นผู้ที่มักจะไม่ค่อยมีใครเชื่อถือ หรือเป็นคนที่ถูกดูหมิ่น
จากคนทั่วไปควยซ้ำ และทางพุทธศาสนาที่สอนให้มีความละอายและเกรงกลัวบาป
ถ้าคนที่กล่าวกระทำผิดโดยไม่เกรงกลัวคือการถูกลงโทษตามกฎหมายแล้ว ก็คงจะกล้า
ผิดคำสาบานเช่นกัน เพราะฉะนั้นเรื่องที่จะให้มีการถอนทรัพย์แผ่นดินจึงไม่มี

วิธีแก้ปัญหาก็จะช่วยให้เกิดความซื่อสัตย์สุจริตขึ้นมาได้ ขอขอบคุณ

นายสมจิตต์ เทียงธรรม : ท่านประธานที่เคารพ การที่จะแก้หรือ
ไม่แก้อะไรมันเป็นเรื่องของจิตใจคนอีกอย่างหนึ่ง คือจะประพฤติกระทำผิด เราไป
ถือนำพระพิพัฒน์สัตยามาแล้วเราคงไม่ควรจะกระทำผิด มันอาจจะบียังจิตใจไว้ได้
ถึงจะถือก็ไม่เห็นจะเปล่งอะไร ถ้าเกิดถือขึ้นมากระผมเห็นว่าจะดีกว่า หากว่าถือ
แล้วจะคงเสียเงินเสียทอง ก็เปล่าเลย มีแต่กฎบัญญัติออกไป คนที่ซื่อสัตย์สุจริต
จริง ๆ แล้ว ไม่มีใครรังเกียจในเรื่องนี้ แม่แต่ควบคุมทรัพย์สินอะไรเวลาออกมาจับ
ก็ยกมือกันทืบ รั้งกันแล้ว แล้วมันเป็นการส่งเสริมอีกครึ่งหนึ่งว่าภายใน เพราะฉะนั้น
มันควรจะรับอันนี้ เพราะรับก็ไม่ได้อะไรเสียหายนะไร นี่กระผมคิดว่ามันจะดีขึ้น กฎของ
พระพุทธเจ้ามีอยู่แล้ว คือของท่านตามที่เขากล่าวว่าโคโนเสลา เวทพมโนน ของท่านที่
บัญญัติมาตั้งแต่สองพันกว่าปี เรายังถือมาเรื่อย หมายความว่า กฎธรรมบัญญัติของโลกที่
เกี่ยวและของทั้งหมดนะ ศาสนาต่าง ๆ ก็ให้คนประพฤติดี แล้วเรากลือศาสนาของ
ท่านมาเรื่อย นี่เป็นกฎเป็นหนึ่งในสี่ แม่แต่พรทมิใหญ่ ๆ ที่สมัครเลือกกันมันยังต้อง
ไปสาบานตนต่อหน้าโบสถ์วัดพระแก้วหรืออะไรก็ไปสาบานกัน นี่เรายังถือกันอยู่
เพราะฉะนั้นมันต้องมีมีการบังคับจิตใจอะไร ๆ อย่างนี้ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า
ควรจะรับเอาไว้ ถ้าเราบริสุทธิ์ใจ นอกจากคนที่ไม่ค่อยจะบริสุทธิ์ใจนั้น กระผม
นึกว่าจะไม่กล้า ถ้าจะอย่างโน้นอย่างนี้บาง เออเดี๋ยวจะผิด มันจะไม่ค่อยกล้าคำ
สาบาน ถ้าเราบริสุทธิ์ใจละก็ ทุกคนก็ยินดีจะรับ แล้วคำสาบานนำพระพิพัฒน์สัตยา
เขายังให้พรไว้ด้วย หมายความว่าประพฤติดีจะมีแต่ความสุขความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป
ในภายภคพรเสวีหรือบริวารอะไรก็ดี ถ้าคนประพฤติไม่ดีกว่าจะเป็นอะไรต่าง ๆ ไป
เพราะฉะนั้นกระผมก็คิดว่าคำของพระพุทธเจ้านี้ ยังเป็นคำหลักอยู่จนเวลานี้ และ
คนเวลานี้ถ้าหากว่าไม่มีคำของพระพุทธเจ้า ก็หมายความว่าโคโนเสลาอะไรนี่ถ้า
ไม่มีก็ถือ มนุษย์คงไม่เกิดมากอย่างนี้หรอก กระผมว่าเกิดมาแล้วก็โยนทิ้งก็ดีกว่า
ให้สัตว์เอาไปกินซีก็เจ็เจ็ย เพราะกลัวเหตุนี้ของท่านถึงไม่ตาย ใครจะมา

LIART

ทำลายของท่านก็ไม่ได้อีก ถ้าใครไม่ทำตามกฎของท่านอย่างนี้ละก็ ผมนั้นอาจจะเป็น
บ้าไป หรือจะซัดหัวอย่างง่าย ๆ ก็ได้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอประทานโทษเถอะครับ ไม่มีถาวรก็ปรายครับ
ชัถ์ตามได้

นายสมจิตต์ เทียงธรรม : ขอบพระคุณท่านประธาน กระผมเอง
ตั้งใจที่จะให้รับ เพราะรับก็ไม่เสียหายอะไรบ้างจ๊ะจ๊ะจ๊ะ กระผมว่ารับไว้จะดีกว่า
ครับ

นายชูสง่า อุทธิประศาสน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ที่ท่านวุฒิสมาชิกผู้เกียรติก็ยกย่องมีความต้องการเช่นนั้น กระผมจะขอรับเรื่องไป

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติเงินประจำ
ตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ซึ่ง
คณะกรรมการพิจารณาการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

๖

ความมาก

ที่ ๐๓๕๕

วุฒิสภา

๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น
ของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการการพิจารณาการปกครอง ๑ ชุด

ตามที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติเงิน
ประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ.
และสั่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา เกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายเทียน อธิกุล	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. พลตำรวจโท ศักดิ์ บมมาก	๓. นายแถม สุทธิชัย
๔. นายพนั ปุ่ปลาคุม	๕. นายพวง สุวรรณรัฐ
๖. พลตำรวจเอก พิชัย ภูชะวนิชย์	๗. นายมณู บริสุทธิ์
๘. พระมนูเวทย์วันมลาท	๘. นายสนั่น สายสว่าง
๑๐. นางสุวัฒนา เพชรทองคำ	๑๑. นายเหม สุโสมาน
๑๒. หลวงอรุณไพศาลศรีสุท	๑๓. หลวงอรุณศรีภาณุไพศาลย์
๑๔. นายอุทธรณ์ หลกุล	
๑๕. นายเสนาะ เอกพจน์	เป็นเลขาธิการคณะกรรมการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าฯ เสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

เทียน อัทธกุล

(นายเทียน อัทธกุล)

ประธานคณะกรรมาธิการการปกครอง

รายงานของคณะกรรมการการปกครอง

ตามที่ประชุมวุฒิสภา (ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ (สามัญ สมัยแรก) วันพุธที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕) ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา นั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายมนตรี ควงเค็ม รองอธิบดีกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง และ นายอรุณนิตี กิษสุธ่านาจ ผู้พิพากษาประจำกระทรวง รักษาการแทนหัวหน้ากอง-วิชาการ สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม
๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
๓. ผลของการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๔ ทวิ

คณะกรรมการวิชาการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติพิกัดที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

เสนาะ เอกพจน์
(นายเสนาะ เอกพจน์)
เลขาธิการคณะกรรมการวิชาการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น

ของตุลาการรัฐธรรมนูญ

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเงินประจำตำแหน่ง และ
ประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเงินประจำ
ตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ โยภกเลิกพระราชกฤษฎีกา เบื้องประชุมของคณะตุลาการ
รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๔ ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้ได้รับเงินประจำ
ตำแหน่ง เคียงละสี่พันบาทและตุลาการรัฐธรรมนูญให้ได้รับเงินประจำตำแหน่ง เคียง
ละสามพันบาทนับแต่วันที่ดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๕ ทวิ เมื่อมีการประชุมคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้
ตุลาการรัฐธรรมนูญซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกจังหวัดอื่นเป็นที่ตั้งรัฐสภา ได้รับค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางจากจังหวัดอื่นเป็นถิ่นที่อยู่มายังจังหวัดอื่นเป็นที่ตั้งรัฐสภา และ
เมื่อการประชุมคณะตุลาการรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลง ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
จากจังหวัดอื่นเป็นที่ตั้งรัฐสภากลับไปยังจังหวัดอื่นเป็นถิ่นที่อยู่ ในอัตราเทียบเท่า
ผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ตามนัยแห่งกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการว่าด้วย
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ในกรณีที่ตุลาการรัฐธรรมนูญมีความจำเป็นต้องเดินทางไปนอกจังหวัด
อื่นเป็นที่ตั้งรัฐสภาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้ได้รับค่าใช้จ่ายใน
การเดินทางตามความในวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญกรรมการแถลง

นายเสนาะ เอกพจน์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ วันนี้อธิบดีรัฐมนตรีเทียบ อัจฉกุล ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการปกครองโคโคโรสคัท มาถึงกระผมให้ทราบเรียนท่านประธานว่า ท่านเป็นใช้หวัทใหญ่ไม่สามารถจะมาประชุมได้ และขอให้กระผมได้ไปรคแถลงต่อที่ประชุมท่านประธานด้วย กระผมก็ขอประทานกราบเรียนว่า

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๑๕ (สามัญสมัยแรก) วันพุธที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๑๕ ได้ลงมติรับหลักการแห่งพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา นั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายมนตรี ดวงเคน รองอธิบดีกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง และนายอรุณนิติ กิษฐอำนาจ ผู้พิพากษาประจำกระทรวง วิชาการแทนหัวหน้ากองวิชาการ สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีแปรญัตติ

๓. ผลของการพิจารณา ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ทวิ คณะกรรมการเห็นด้วยในนาม มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาพร้อมกับ รายงานฉบับนี้ด้วยแล้ว

กระผมจะขอประทานกราบเรียนท่านประธานเฉพาะมาตรา ๔ ที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม "ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละสี่พันบาท และตุลาการรัฐธรรมนูญให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละสามพันบาท นับแต่วันที่ตั้งรับตำแหน่ง" คือเดิมคำว่า "นับแต่วันที่ตั้งรับตำแหน่ง" ขึ้นมา มาตรา ๔ ทวิ "เมื่อมีการประชุมคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้ตุลาการรัฐธรรมนูญซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกจังหวัดอื่นเป็นที่ตั้งรัฐสภา ใ้รับค่าใช้จายในการเดินทางจากจังหวัดอื่นเป็นถิ่นที่อยู่มายังจังหวัดอื่นเป็นที่ตั้งรัฐสภา และเมื่อมีการประชุมคณะตุลาการรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลง ให้ใ้รับค่าใช้จายในการเดินทางจากจังหวัดอื่นเป็นที่ตั้งรัฐสภา กลับไปยังจังหวัดอื่นเป็นถิ่นที่อยู่ ในอัตราเทียบเท่าผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ตามนัยแห่งกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ในกรณีที่ตุลาการรัฐธรรมนูญมีความจำเป็นต้องเดินทางไปนอกจังหวัดอื่นเป็นที่ตั้งรัฐสภา เพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้ใ้รับค่าใช้จายในการเดินทางตามความในวรรคหนึ่งด้วย"

กระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ สำหรับเฉพาะมาตรา ๔ ที่ว่าทำโมคณะกรรมาธิการจึงลงมติให้เดิมคำว่า "นับแต่วันที่ตั้งรับตำแหน่ง" ทั้งนี้โดยใ้ปรึกษากันว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บอกว่ใ้มีผลนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ซึ่งไม่ว่าจะใ้ประกาศเมื่อใด เพราะฉะนั้นเพื่อที่จะใ้เป็นการแน่นอนว่า คณะตุลาการรัฐธรรมนูญซึ่งสภานี้ร่วมกับสภาผู้แทนราษฎร รัฐบาลและคณะผู้พิพากษาใ้เลือกมานั้น จะใ้มีโอกาสใ้รับพระราชทานเงินประจำตำแหน่งด้วยแน่นอน ก็เลยต้องเดิมคำว่า "นับแต่วันที่ตั้งรับตำแหน่ง" เมื่อเป็นดังนี้แล้ว แม้ว่าราชกิจจานุเบกษาจะประกาศช้าไปหน่อย สิทธิของท่านเหล่านั้นก็จะไม่เสียไป ส่วนมาตรา ๔ ทวิ ซึ่งร่างเดิมไม่มี คณะกรรมาธิการปกครองใ้ร่วมกันปรึกษาพิจารณาเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หลักการที่รัฐบาลและสภาผู้แทนราษฎรใ้ยกอยู่ ๒ หลัก หลักที่ ๑ คือเงินประจำตำแหน่ง

หลักที่ ๒ คือประโยชน์อย่างอื่น แสดงว่ามีอยู่ ๒ หลัก ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้วางกีดกัน
 สภากาชาดโดยกรมราชทัณฑ์ ผ่านมาในหลัก ๒ ประการ คือ ๑. เงิน
 ประจำตำแหน่ง ๒. ประโยชน์อย่างอื่น เมื่อหลักมีอย่างนี้แล้ว ในตัวร่างพระราช
 บัญญัติจะขาดหลักนี้ไม่ได้ จะเป็นการที่ไม่เหมาะสมกับหลักที่ได้เสนอขึ้นมา
 เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีท่านประธานเป็นประมุขนั้น คงจะกรุณา
 พิจารณาและเห็นพ้องด้วย ที่เราทำอย่างนี้เราไม่ได้คิดอย่างอื่นเลย นอกจากว่า
 เพื่อความถูกต้อง นอกจากนั้นแล้วคณะกรรมการก็ได้วิเคราะห์ถึงบรรทัดฐาน ว่าด้วย
 เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์อย่างอื่น ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้บัญญัติไว้เพื่อ
 เงินประจำตำแหน่งแก่สมาชิกวุฒิสภาและสภากาชาด มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔
 ก็โดยผ่านอนึ่ง เพราะฉะนั้นเมื่อมีกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างนี้และไม่ขัดกัน เพื่อที่จะ
 รักษาความถูกต้องไว้ คณะกรรมาธิการด้วยความเคารพต่อสภากาชาดพร้อม
 ด้วยกรรมาธิการจึงได้เสนอเข้ามาเป็นรูปนี้ คือจួយังใหญ่ไม่ใช้คำว่าสภากาชาด
 ราษฎรทำไม่ถูก ไทพขวามีเหมือนกัน แต่เป็นเรื่องเบี่ยงประมุขก็ตัดออก เพราะฉะนั้น
 สภานิติบัญญัติได้เติมเข้าไปเพื่อให้ชอบด้วยเหตุผลหลักทั้ง ๒ ประการที่ท่านนำมาแล้วมันแข็ง
 มิได้มีความคิดเป็นอย่างอื่นแต่ประการใด แล้วก็ที่ว่าเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางนั้น
 เราเดินตามข้อบังคับของสภานิติ คือข้อ ๑๒๑ เหมือนกันทุกประการ กระผมไม่ต้อง
 กล่าวซ้ำ เราได้ตัดออกมาจากนั้นเอง แล้วในการทำหน้าที่เช่นนั้น ตัวแทนของ
 รัฐบาลคือ รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์ก็เอาพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเรื่องนั้นมา แล้ว
 ทั้งสองได้ช่วยกันเขียน ช่วยกันร่าง ซึ่งไม่มีอะไรที่จะมีการระดมการเบิกเงิน
 เพราะฉะนั้นกระผมมีใจว่า ท่านประธาน รองประธาน และสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
 ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลายคงจะได้อรรถาธิบายเห็นพ้องและเห็นด้วย ในการที่คณะกรรมการได้
 พยายามห็นิหิตวิเคราะห์ตามหลักถกการ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักของกฎหมายและความ
 ถูกต้องของนิติบัญญัติกันเอง ขอขอบคุอย่างมากรับ ขอบพระคุณครับ

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงสำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งคณะกรรมการธิการได้พิจารณามาแล้วนั้น ก็จะมีใครไม่มีฎหาวอะไร ก็ฉันเองเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในกรณีที่คณะกรรมการธิการได้พิจารณาเพิ่มมาตรา ๔ ทวิ เข้าไว้ตามหลักการตั้งที่

ประธานวุฒิสภา : ขอประทานโทษครับ เราจะพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราไปจะดีกว่า ในวาระที่ ๒ เป็นเรื่องพิจารณาเรียงตามมาตรา ตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ : ถ้าอย่างนั้นประเด็นเกี่ยวกับกรรมการเรียน

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญทางรองเลขา ฯ อาน

ร้อยตรี พันธธาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : กระผมขอประทานกราบเรียนดังนี้ ร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีผู้แปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข คำแปรกรก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : สำหรับมาตรา ๔ นี้ จะมีท่านผู้ใดอภิปราย เชิญคุณเกรียงศรีครับ

นายเกรียง กิริจักร : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา ๔ ที่คณะกรรมการธิการได้เพิ่มเติมเข้ามาในตอนที่ห้าว่า "นับแต่วันที่ดำรงตำแหน่ง" กระผมอยากจะใครขอทราบความหมายในตอนนั้นว่า คำว่า "นับแต่วันที่ดำรงตำแหน่ง" นั้นได้หมายความว่าไปถึงคณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญในสมัยรัฐบาลเก่า ค่ายหรือไม่ว่าที่กระผมเรียนถามอย่างนี้ กระผมจำได้ว่าในวันอภิปรายกันก่อนที่จะรับหลักการ ในเมื่อร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามานั้น ทางวุฒิสมาชิกบางท่านได้อภิปรายเป็นห่วง ความจริง

LIART

เรื่องตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญที่จะต้องมี ส่วนจะ
กระทำหน้าที่หรือไม่มัน ไม่ใช่เรื่องของตุลาการรัฐธรรมนูญว่าทำหรือไม่ทำ แต่เป็น
เรื่องที่ว่ามีงานให้เขาทำหรือไม่ เป็นตำแหน่งที่มีเกียรติ ฉะนั้นที่ใส่เขาไว้ว่า "นับแต่
วันที่ดำรงตำแหน่ง" นี้ กระผมเข้าใจว่าคงหมายความว่าคณะกรรมการตุลาการ
รัฐธรรมนูญชุดที่เลิกไปแล้วด้วย ความเข้าใจของกระผมที่เข้าใจอย่างนี้ถูกต้อง
หรือไม่ ขอขอบคุณครับ

นายसानนท์ สายสว่อง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญที่หมดสภาพไป
เนื่องจากยุบสภานั้นมีผลประโยชน์ที่จะได้รับความพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุม คณะ
กรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญซึ่งมีอยู่ก่อน แต่ถูกกฎหมายฉบับนี้ยกเลิกไป ฉะนั้น
สภาพตุลาการรัฐธรรมนูญชุดที่หมดไปนั้นก็ไม่มีความสิทธิ กฎหมายฉบับนี้มีสิทธิเฉพาะ
ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในปัจจุบันนี้ เหตุที่เราเห็นคำว่า "นับแต่วันที่ดำรงตำแหน่ง" ก็
เนื่องจากรัฐธรรมนูญใช้คำว่า "ตุลาการรัฐธรรมนูญจะได้รับเงินประจำตำแหน่ง"
เมื่อจะได้รับเงินประจำตำแหน่ง ที่เมื่อได้รับตำแหน่งแล้วกฎหมายยังไม่มี ถ้า
ไม่เติมคำนี้ ก็จะได้รับเมื่อออกกฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้ก็ไม่ต้องกับเจตนารมณ์ คำว่า
"จะได้รับเงินประจำตำแหน่ง" แล้วเงินประจำตำแหน่งมี ๒ ตำแหน่ง ตำแหน่งหนึ่ง
คือตุลาการรัฐธรรมนูญ อีกตำแหน่งหนึ่ง ประธาน ฉะนั้นประธานที่ถูกโหวตเมื่อไร
ก็ได้เพิ่มขึ้นเป็น ๔,๐๐๐ บาท แต่ยังไม่ประชุมยังไม่โหวตเป็นประธานก็คงได้เงิน
ประจำตำแหน่งในตำแหน่งตุลาการรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นเจตนารมณ์ที่บัญญัติก็ไม่ได้
หมายถึงตุลาการรัฐธรรมนูญชุดก่อน ๆ โน่น กราบเรียนแด่ลงให้ทราบครับ

นายมาตุต อนุภาค : ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพต่อ
ความคิดของท่านกรรมาธิการ กระผมไม่เห็นด้วย กระผมเห็นว่าการตรา ๔ นี้กับ
ความถึงตุลาการรัฐธรรมนูญที่เลิกแล้วด้วย เพราะไม่มีอะไรยกเว้น เนื่องจาก
กฎหมายที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจนว่า ตุลาการรัฐธรรมนูญนั้นสิทธิที่จะ

LIART

ได้เงินประจำตำแหน่งและผลประโยชน์อย่างอื่น เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าน่าจะ
หมายถึง แต่อย่างไรก็ตามมีผู้เห็นว่าน่าจะผ่านไปได้ เป็นเรื่องที่จะต้องศึกษา
ต่อไป แต่กระผมเห็นด้วยกับท่านวุฒิสมาชิกที่ได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ว่าจะต้องรวมถึง
ตุลาการรัฐธรรมนูญที่หันหน้าไปหาศาลฎีกาแล้วด้วย เพราะไม่มีอะไรยกเว้น
และเป็นสิทธิของเขาที่จะได้รับด้วยครับ กระผมยืนยันเช่นนี้ครับ

นายบุญชู บิรสุทธิ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่าน
สมาชิกยังไม่เห็นด้วยว่า หมายความว่าถึงกรรมาธิการตุลาการรัฐธรรมนูญปัจจุบัน
เท่านั้น ที่จะได้รับประโยชน์ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยอ้างว่าตุลาการ
รัฐธรรมนูญที่ออกไปแล้วก็ไปเป็นตุลาการรัฐธรรมนูญ ควรจะได้รับความร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ด้วยนั้น ขอกราบเรียนว่าคนที่ออกไปแล้ว ท่านไม่ใช่เป็นตุลาการ
รัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกเมื่อไรก็หมายความว่าคนที่เป็นตุลาการรัฐ
ธรรมนูญ ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับ จะไปใช้กับคนที่ไม่ใช่เป็นตุลาการ
รัฐธรรมนูญอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับนั้นหาได้ไม่ ถ้าเช่นนั้นแล้วละก็
ตุลาการรัฐธรรมนูญไม่ใช่แค่เพียงชุดที่เพิ่งพ้นตำแหน่งไปเท่านั้น เขามีกันมาทั้ง
หลายชุด ชุดก่อน ๆ มีต้องไปยอนจ่ายกันทุก ๆ ชุด อย่างนั้นหรือ คนที่พ้นจาก
ตำแหน่งไปแล้ว เราไม่ใช่เรียกว่าตุลาการรัฐธรรมนูญ ท่านเป็นอดีตตุลาการ
รัฐธรรมนูญ ท่านไม่ใช่ตุลาการรัฐธรรมนูญครับ

นายมาตุต อนุชาต : คุยความเคารพต่อท่านกรรมาธิการที่เพิ่ง
อภิปรายไป กระผมหมายถึงตุลาการรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ ไม่ใช่ทั้ง ๔ ฉบับที่
ยกเลิกไปแล้ว เพราะฉะนั้นฝากไว้เป็นข้อคิดสำหรับที่ต้องศึกษากันในภายหน้าครับ
คือท่านเป็นแล้วท่านมีสิทธิที่จะได้รับความมาตรา ๒๒๐ เมื่อท่านยังไม่ได้รับ ถึงขั้นพ้น
ไปแล้วท่านก็มีสิทธิศึกษาได้เหมือนอย่างข้าราชการทั้งหลาย ที่ยังค้างเงินเกือยอยู่
กระผมฝากข้อคิดไว้เท่านี้ครับ ไม่ใช่แย้งอะไรหรอกครับ

นายคุณหญิง ระนอง : ท่านประธานที่เคารพ กระผม คุณหญิง ระนอง
 ด้วยความเคารพต่อคณะกรรมการทั้งคณะ กระผมใคร่ขอเรียนถามว่า ตามความ
 ในมาตรา ๔ ทวิ บอกว่าการเกินทางของกรรมการตุลาการ ฯ จากเดิมที่อยู่มายัง
 รัฐสภา

ประธานวุฒิสภา : ขอโทษและขอรับ พิจารณามาตรา ๔ ก่อน ยังไม่
 ถึงมาตรา ๔ ทวิ นี้พูดกันเฉพาะมาตรา ๔ เท่านั้นเอง เกี่ยวกับมาตรา ๔ ทวิ
 เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปอีก ผมจะถามมติจากที่ประชุมเลยนะครับว่าจะรับ
 ความที่คณะกรรมการแก้ไขหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับความที่คณะกรรมการ
 แก้ไข คือมีเพียงคำว่า "นับแต่วันที่ดำรงตำแหน่ง" ขอให้ไปรบกวนมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๒ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ความเดิม คือไม่มีคำว่า
 "นับแต่วันที่ดำรงตำแหน่ง" ขอให้ไปรบกวนมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่ามติที่ประชุมนี้คือรับมาตรา ๔ ตาม
 ที่คณะกรรมการแก้ไขแก้ไข เห็นท่านรองเลขา ฯ อานคอไป

ร้อยตรี บดินชาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา รักษาการแทน
 เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๔ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

นายคุณหญิง ระนอง : ท่านประธานที่เคารพ กระผม คุณหญิง ระนอง
 คือความมาตรา ๔ ทวิ นั้นครับ ในวรรคแรก บอกว่าเกินทางจากจังหวัดอันเป็นถิ่น
 ที่อยู่มายังรัฐสภาและเกินทางกลับไปก็ได้รับคำชี้แจงในการเดินทาง ในอัตรา
 ของรัฐมนตรี ทั้งนี้มาตรา ๔ ทวิ วรรคสอง ในกรณีที่เกินทางไม่ออกจังหวัดอัน
 เป็นที่ตั้งรัฐสภา กระผมเข้าใจว่าหมายความว่ามาประชุมกันแล้วมาอยู่แล้ว จะเกิน
 ทางไปจังหวัดอื่นนะครับ กระผมคิดว่าควรมีอยู่ ทั้งนี้กระผมสงสัยหากว่าตาม
 หน้าที่สองท่านอาจจะเกินทางจากจังหวัดอันเป็นถิ่นที่อยู่ไปยังจังหวัดอื่น อันมิใช่เป็น

LIART

ที่ตั้งรัฐสภาละก็ มันไม่กินความถึง กระผมคิดว่าถ้ากระผม เข้าใจว่าอันนี้ เป็นการ ถูกต้องละก็ กระผมจะขออภิปรายต่อว่าควรจะทำเป็นอย่างไร อันนี้กระผมขอ กราบเรียนท่านประธาน ขอให้คณะกรรมการหาข้อเท็จจริงด้วยครับ ขอพระคุณครับ

นายสามนต์ สายสว่าง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงถ้าไม่มีความจำเป็นแล้ว คณะกรรมาธิการจะไม่ขอ เติมเต็มหรือแก้ไขเลย แต่ว่าจะว่าอะไรที่เป็นหลักกฎหมายและเป็นความจำเป็น เราถึงจะขอแก้ไข เนื่องจากหลักการของกฎหมายฉบับนี้มิใช่ว่า เงินประจำ ตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น เมื่อมีเรื่องนี้เราก็เห็นว่าคำว่า "และ" นี้ ไปในพยานกรมิใช่คำว่า "กับ" หมายความว่า "กับ" หรือว่า "ด้วยกัน" ฉะนั้นก็ต้อง มี ๒ อย่าง แล้วร่างเดิมของรัฐบาลก็ไม่ได้เข้ามา แต่ว่าไม่ใช่เป็นเรื่องค่าใช้จ่าย ในการเดินทางด้วยเบี้ยประชุมซึ่งสภาผู้แทนฯ ใดก็ไป แต่ก็มีแต่เงินประจำ ตำแหน่งจากคำว่า "ผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น" ไป และนี่โดยปกติในภาษา ที่เราใช้ คือใช้ได้ ๒ ประการ คงจะมีข้อยกเว้นอยู่อย่างเดียวกัน ในคดีพินิจ ของตุลาการ ผู้พิพากษา ที่จะตัดสินคดีในคดีอาญา ในกฎหมายอาญานั้นเขียนไว้ว่า โทษจำและปรับ แต่มีข้อยกเว้นให้เป็นอำนาจเป็นคดีพินิจ เป็นอำนาจอิสระของ ตุลาการ ผู้พิพากษาจะลงโทษอย่างเดียวกันได้ ปรับอย่างเดียวกันได้ จำอย่างเดียว ก็ได้ ไม่จำเป็นต้อง ๒ อย่าง มียกเว้นในกรณีเดียว แต่เหตุนี้ไต่ถามถึงหลักการ จึงจำเป็นต้องเพิ่ม มาตรา ๔ ทวิ ขึ้น นี้คือความจำเป็นในหลักการ ที่นี้ในข้อเท็จจริง มีตุลาการรัฐธรรมนูญบางท่านไม่ถนัดที่อยู่ในเขตที่ตั้งรัฐสภา อยู่ในต่าง จังหวัด ซึ่งข้อเท็จจริงทุกวันนี้ก็มีท่านหนึ่ง อยู่ในต่างจังหวัด หากมีเรื่องท่านจะ ต้องเดินทางมา ด้วยความเป็นบรรณก็ควรจะให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ของท่าน เมื่อเสร็จประชุม เรื่องนั้นแล้ว เสร็จแล้วก็กลับไป ก็ควรจะตอบแทนให้ท่าน อันนี้ ประการหนึ่ง จึงต้องบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่มาประชุม และอีกกรณีหนึ่ง คณะกรรมการมีเรื่องประชุมแล้ว อาจจะมีเรื่องข้อเท็จจริงในที่ประชุมลงมติว่าจะ

คงไปสืบสวน สอดสวนข้อเท็จจริงหรือเดินเผชิญสืบข้อเท็จจริงบางประการ เพื่อจะเอาภาษีอากร คณะกรรมการทั้งคณะหรือจะแต่งตั้งบางท่านให้ไปเอาข้อเท็จจริงอันนั้นมาชำระเป็นข้อเท็จจริงที่ชัดแจ้ง คือออกจากถิ่นที่อยู่ที่ตั้งในรัฐสภา ด้วยเหตุอันนี้เพื่อประกอบกับหลักการที่ห้ามผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นด้วย มิให้ขัดกับหลักการและก็ไม่เพื่อข้อเท็จจริงอันเป็นความจริงด้วย เมื่อบัญญัติไว้เช่นนี้ก็จะเป็นคุณกับตุลาการรัฐธรรมนูญที่จะดำเนินการต่อไป เพราะฉะนั้นความหมายก็คือว่าครั้งแรกนี้เรื่องขึ้นทนายเดินทางมาที่เราคงให้ท่านใดก็ได้ไปในการเดินทาง แล้วในงานอันนั้นเสร็จแล้วท่านกลับไปเราก็คงให้ท่านนี้เป็นเรื่องของส่วนตัวแต่ละท่าน แต่เมื่อท่านมาประชุมแล้วในที่ประชุมลงมติว่าเรื่องนี้ ข้อเท็จจริงอย่างนี้จะคงไปสืบที่เชียงใหม่ หรือพยานที่จะยืนยันเอกสารนั้นช่วยมาไม่ได้และเป็นเรื่องรอบไม่ติด คณะกรรมการอาจจะคงไปตั้งคณะ ไปสอยผู้ที่จะยืนยันในข้อเท็จจริงอันนั้น เมื่อข้อเท็จจริงอันนั้นยืนยันแล้ว อันนี้คงให้คำชี้แจง เพราะถ้าไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ท่านก็ไม่มีทางที่จะเบิกได้ ฉะนั้นขอพระทนายเรียนข้อเท็จจริงให้ทราบ เจตนารมณ์ของผู้ร่างและผู้แก้ไขเป็นดังกล่าวครับ

นายสังเวียน มีเผ่าพงษ์ ทนายประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนถามท่านกรรมาธิการ คือตามที่ท่านได้บอกอธิบายเมื่อกี้ก็รู้สึกว่าเป็นใจก็ แต่ในวรรคสองของมาตรา ๔ ทวิ ซึ่งเขียนไว้ว่า ในกรณีที่ตุลาการรัฐธรรมนูญมีความจำเป็นต้องเดินทางไปออกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา อันนี้กระผมขอกราบเรียนถามว่า หมายความว่าถ้ากรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญประชุมกันแล้ว แล้วมีเรื่องที่จะต้องเดินทางไปต่างจังหวัด อันนี้ถูกต้องตามวรรคนี้ แต่ในกรณีที่สมมติว่าตุลาการรัฐธรรมนูญอยู่ที่จังหวัดนครปฐม แต่ไม่ได้เข้ามาประชุมที่นั่นแล้วความจำเป็นที่จะออกจากจังหวัดนครปฐมไปสืบสวนตามคำสั่งของตุลาการรัฐธรรมนูญ ในจังหวัดอื่น จะออกเดินทางจากจังหวัดนครปฐมไปจังหวัดอื่นโดยที่ไม่ต้องเดินทางมาในจังหวัดที่ตั้งรัฐสภา อันนี้จะคุ้มครองถึงหรือไม่ ขอเรียนถามท่าน

นายसानนท์ สายสว่าง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 แม่แคะเบียมเบียมทิวราชากร ยุ่งกับมีธุระสิ่งทีกรม แดออกเดินทางบ้าน เขาก็ยังมีสิทธิที่จะเบิกได้ ตามข้อเท็จจริงที่เขาไปเบียมเบียมเบียม เขายู่ที่จังหวัดนครปฐม
 ตามาประชุมที่นี้ แคะเสร็จแล้วไปเอากระเป๋าไปเอาอะไร แล้วออกเดินทางทางไหน
 อย่างนี้ไม่มีปัญหา เขาไปในหน้าที่หมัดคองให้ไป ไม่ใช่ไปในส่วนตัว เพราะฉะนั้น
 มีสิทธิคุ้มครองจึงครบ แล้วให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาที่ให้อ่างไว้ในที่ครบ ใน
 นั้นเขาก็มีระเบียบ เราโยงไปใช้ให้มันหมด เหม็นไปตามมันครบ ถ้าชกไม่ไปตามมัน
 ก็ไม่ได้

นางแรม พรหมโมล ญชประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ก็ฉันได้
 กราบเรียนเมื่อสักครู่แล้วว่า ในการที่กรรมาธิการท่านใดเคยมากรา ๔ ชั่วโมงใน
 ร่างนี้ด้วย ว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางของบุคลากรรัฐธรรมูญนั้น ก็ยังมี
 ข้อสงสัย เพราะเห็นด้วย แต่ความข้อความบางประการซึ่งก็ยังมีสงสัย ซึ่งใครจะ
 ขอประทานกราบเรียนคณะกรรมาธิการด้วยความเคารพว่า ตามที่เขียนไว้ว่า
 ให้บุคลากรรัฐธรรมูญได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง จากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งของ
 รัฐสภากลับไปจังหวัดอันเป็นที่ตั้งอยู่ในอัตราเทียบเท่าค่าจ้างตำแหน่งรัฐมนตรี นั้น
 เมื่อพิจารณาตามพระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง พ.ศ. ๒๕๖๔ แล้วใน
 บัญชี ๒ อัตราค่าเช่าที่พัก ในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร ค่าเบี้ยระดั
 ค่าง ๆ ไร่ คือว่าผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑ ระดับ ๒,๓,๔,๕,๖,๗ และ ๘ เป็น
 ระดับที่สูงสุด เพราะฉะนั้นก็ฉันจึงใคร่ขอประทานกราบเรียนถามว่า คำว่า "ใน
 อัตราเทียบเท่าผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี" นี้ อยู่ในพระราชกฤษฎีกาหรือว่าอยู่ใน
 กฎหมายฉบับใด หรือว่าเทียบเท่ากับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๔ ขึ้นไปตามบัญชี ๒ ของ
 พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ฉันกล่าวอ้าง ขอประทานกราบเรียนถามด้วยความเคารพคะ

นายसानนท์ สายสว่าง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 นี้เรายังยึดถือพระราชกฤษฎีกา กฎหมาย ซึ่งตัวแทนรัฐบาลของกระทรวงการคลัง

เป็นผู้ว่าเขามา เพราะฉะนั้นที่เติมเท่าตำแหน่งรัฐมนตรีนี้ พระราชกฤษฎีกาและ
 ก็ระเบียบที่ทางกระทรวงการคลังเขาวางไว้ แล้วข้อความเหล่านี้ทั้งหมดก็หัวหน้า
 ของรัฐบาลคือเจ้าหน้าที่กระทรวงการคลังเป็นผู้กร่าง และก็เหมือนกับกฎหมายอื่นๆ
 นี้แหละที่เราให้ชุดการรัฐธรรมนูญมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางเท่ากับรัฐมนตรี ก็
 เพราะเป็นผู้มีเกียรติตำแหน่งนี้สูง เป็นตำแหน่งขนาดจะให้รัฐมนตรีหมดสภาพ
 โดยขาดคุณสมบัติ หรือสมาชิกรัฐสภาคนหนึ่งคนใดขาดคุณสมบัติ ซึ่งเป็นตำแหน่งมี
 เกียรติและเป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญ เราจึงคิดว่าควรจะให้ท่านเทียบเท่ากับ
 ตำแหน่งรัฐมนตรี เป็นเกียรติครบ ลักษณะเป็นเช่นนั้น ตามกฎหมายแล้วคุณไปจน
 กระทั่งมีพระราชกฤษฎีกาออกโดยกฎหมายก็เลยคุณไปหมด แล้วกฎหมายฉบับนี้
 ยืนยันว่าตัวแทนของกระทรวงการคลังเป็นผู้ร่างแล้วพวกเราเห็นชอบด้วย โดยเอา
 ตัวบทเอาอะไรมาดูเทียบกันแล้ว ดังที่เขาได้แถลงมา

นายวินัย ทองลงยา * ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยทุก
 ประการในการที่เพิ่มเติมมาตรา ๔ ทวิขึ้น เพราะเหตุว่าข้อเท็จจริงมันจะปรากฏ
 ว่าชุดการ รัฐธรรมนูญท่านใดอาจจะมิดันที่อยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นที่ตั้ง
 รัฐสภาได้ และกระผมได้เสนอความเห็นนี้ด้วย โดยเห็นว่าถ้าเรามาเทียบเคียง
 กับพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ของสมาชิก
 รัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ ทวินี
 ได้เพิ่มเติมขึ้นตามนี้แห่งมาตรา ๑๑ ของพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ ซึ่งเขาบัญญัติว่า
 กระผมจำเป็นต้องอ่านเพื่อจะเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการในสภาผู้แทนราษฎร เพราะ
 มันมีข้อเสนอความเห็นอันหนึ่งที่ว่าเราควรจะได้ทำอะไรหรือไม่ ในมาตรา ๔ ทวินี
 มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า "เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภา หรือพระบรมราช
 โองการเรียกประชุมรัฐสภา ให้บุคคลดังกล่าวที่จะมาประชุม ซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกจังหวัด
 อันเป็นที่ตั้งรัฐสภาได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางเฉพาะครั้งแรก จากจังหวัดอันเป็น
 ถิ่นที่อยู่ มายังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา หรือเมื่อมีพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภา

หรือเมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง ให้ได้รับ
 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากจังหวัดอื่นเป็นที่ตั้งรัฐสภา กลับไปยังจังหวัดอื่นเป็นที่
 ที่อยู่ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่
 กรณี" มาตรา ๔ ทวินี้ บัญญัติขึ้นตามนัยแห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนประจำตำแหน่ง ของ
 บุคคลดังกล่าว ซึ่งตามมาตรา ๔ ทวินี้ กระผมอยากจะเสนอความเห็น ว่า ที่ว่า ใน
 บรรทัดที่ ๒ นะครับ ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากจังหวัดอื่นเป็นที่อยู่ อยาก
 จะเรียนเสนอว่าเราควรที่จะเพิ่มเติมในครับ ให้เหมือนมาตรา ๑๑ ของพระราช
 บัญญัติดังกล่าวว่า ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางเฉพาะครั้งแรกแล้วก็จากจังหวัด
 อื่นเป็นที่อยู่มายังจังหวัดอื่นเป็นที่ตั้งรัฐสภา ถ้าที่ประชุมเห็นว่าไม่จำเป็น กระผม
 ก็ไม่ติดใจนะครับ แต่ว่าถ้าเดิมอย่างนั้นนะครับ มันจะไปขัดข้องกับวรรคสองหรือไม่ซึ่ง
 กระผมเห็นด้วยวรรคสองที่ว่า ถ้าตุลาการรัฐธรรมนูญมีความจำเป็นต้องเดินทางไป
 นอกจังหวัดอื่นเป็นที่ตั้งรัฐสภาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการรัฐธรรมนูญ วรรคสอง
 บัญญัติว่า ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามความในวรรคหนึ่งด้วย ถ้าไปเพิ่ม
 คำว่า "เฉพาะครั้งแรก" ในวรรคหนึ่งครบบรรทัดที่ ๒ ที่ว่า มันจะไปทับก็ได้หรือไม่
 ครับ ถ้าไปทับก็ได้ก็ขอเสนอว่า เราจะเติมสักคำหรือไม่ครับว่า "ได้รับค่าใช้จ่าย
 เฉพาะครั้งแรก" เหมือนอย่างพระราชบัญญัติเงินเดือนประจำตำแหน่ง ฯ นี้ได้รับค่าใช้จ่าย
 ใช้จ่ายในการเดินทางเฉพาะครั้งแรก

นายसानนท์ สายสว่าง (กรรมาธิการ) : ห้ามประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกท่านก็ได้มีปรัยตรงกับเจตนาารมณ์ของคณะกรรมาธิการแล้ว คณะ
 กรรมการ ฯ ก็มีเรื่องประชุมเรื่องหนึ่งเรื่องใด ก็คงได้รับครั้งแรกเท่านั้นที่มารณ
 กระทั่งเสร็จ เมื่อกลับถึงจะได้รับ ไม่ใช่ว่ามาประชุมวันนี้ แล้วพุงนี้กลับบ้านก็อีก
 พุงนี้มาอีกก็อีกไม่ใช่อย่างนั้นครับ ฉะนั้นจะเห็นว่าเราไม่ได้เติมคำว่า"ครั้งแรก"
 ก็อ่านได้ความตามเจตนาารมณ์นะครับ ซึ่งต้นที่อยู่นอกจังหวัดอื่นเป็นที่ตั้งรัฐสภา
 ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากจังหวัดอื่นเป็นที่อยู่ มายังจังหวัดอื่นเป็นที่ตั้ง

รัฐสภา แล้วต่อไป และเมื่อการประชุมคณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลง มาประชุมเรื่องอะไร เรื่องหนึ่งจนเสร็จแล้ว ถัดมาแล้วจึงจะโต้ มาแล้วกลับ โต้ ไม่ใช้ระหว่างทางที่ประชุมห้องโถงเรื่อย จึงกราบเรียนให้ทราบครกกับความ เจกจำนง ถ้าใส่แล้วมันจะไปเข้ากับลักษณะวรรคสอง : อย่างนี้ก็ได้ตรงกับที่ท่าน ต้องการแล้ว แล้วกระหม่อมอยากจะกราบเรียนที่ประชุมนี้ว่า ที่คณะกรรมการสิทธิที่ เสนอร่าง เติมนามก็คือท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่นั่งแต่ละครับ ท่านบอกว่าท่านไว้ใจ คณะกรรมการสิทธิ ท่านไม่ต้องแปรญัตติท่านเขียน ๆ แล้วก็ใส่กระเป๋าระดมบอกว่า เอาไปช่วยเติมที่เถอะ เพราะฉะนั้นกระหม่อมขอเสนอว่าคุณวินัย ทองลงยา ขอเอ่ย ชื่อครับ เป็นผู้หนึ่งให้เติมมาครานี้

นายเยื่อ สุธาสันต์ : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อคะนี้มีท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติได้ถามไปประเด็นมาตรา ๔ ทวิ วรรคสองที่ว่า ถ้าตุลาการรัฐธรรมนูญ มีความจำเป็นจะต้องเดินทางไปนอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา โดยยกตัวอย่างว่า ตุลาการรัฐธรรมนูญผู้ยื่นมาน้อยจังหวัดนครปฐมได้เดินทางไปในราชการของตุลาการ รัฐธรรมนูญยังจังหวัดอื่น จะมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางด้วยหรือไม่ ซึ่งท่าน กรรมการสิทธิการตอบว่า ก็ท่านเองเดี๋ยวกับว่าไปราชการ ออกเดินทางจากบ้าน ไม่ต้อง มากรมเสียก่อนก็เบิกได้ ทั้งนี้กระหม่อมขอสงสัย สมมุติว่าในกรณีอย่างที่ว่านี้ ตุลาการ รัฐธรรมนูญผู้ยื่นเดินทางจากจังหวัดนครปฐมไปราชการเกี่ยวกับกรณีปฏิบัติหน้าที่ ของ ตุลาการรัฐธรรมนูญ ๗ จังหวัด สมมุติว่าจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แล้วถ้าสมมุติว่า เสร็จจากการปฏิบัติราชการที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาแล้ว จะเดินทางจากจังหวัด พระนครศรีอยุธยามาประชุมตุลาการรัฐธรรมนูญที่รัฐสภา : อย่างนี้จะเบิกค่าใช้จ่าย ในการเดินทางจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยามาที่กรุงเทพ ฯ นี้ได้หรือไม่ เพราะดู ความความมีมาตรา ๔ ทวิ แล้ว วรรคแรก ให้เบิกได้เฉพาะจากการเดินทางจาก จังหวัดอื่นเป็นที่อยู่เท่านั้น กระหม่อมขอสงสัยอยากจะได้เรียนถาม

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

๒๕

นายสามนต์ สายสว่าง (กรรมาธิการ) : ห้ามประธานที่เคารพพรรคแรกนี้หมายความว่ายังไม่ได้งานเลยครับ เพียงแต่เขาคิดมาประชุม หานเงินหางมาประชุม เรื่องนั้นมายังรัฐสภา เป็นงานครั้งแรกเลยเราคงให้เขา แล้วเขามาประชุม แล้วครั้งหลังเขาจะต้องกลับเมื่อเสร็จเรื่องนั้นแล้ว นวัตกรรมนี้หมายความว่าเขานั่น ไม่ใช่มาประชุมวันนี้แล้วกลับ ฟุ้งขึ้นมาอีกแล้วได้ร้อยล้านไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น มีประชุม เรื่องเล็ก เรื่องหนึ่ง แต่ว่าเรื่องนั้นไม่ใช่วันเดียวเสร็จ เพราะการเดินทางมาครั้งแรกนี้ เราคงให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและที่พัก เขาประชุมจนกระทั่งอยู่ ๓ วัน ๗ วัน เสร็จเรื่องนั้นเขาจะกินเรื่องนั้น เรื่องเดียวที่มีเรื่องขึ้น และตุลาการรัฐธรรมนูญจะมีเรื่องอย่างไรเป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่จะต้องพิจารณา เมื่อเสร็จแล้วกลับ นั่นหมายความว่าที่เขาประชุม นั่นหมายความว่านวัตกรรมแรก เจตนารมณ์เป็นเช่นนั้น พรรคสองหมายความว่าในการประชุมต่างงานมันไม่เสร็จ แล้วเรื่องไม่จบจะต้องไปเอาข้อเท็จจริงหรือมีความจำเป็นจะต้องเก็บเข็ญลึบไปยังที่หาว่าที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่ว่าการเดินทางเพื่อความสะดวกแก่ตุลาการรัฐธรรมนูญ บ้านอยู่จังหวัดนครปฐม แต่ในที่ประชุมลงมติกันว่า วันนี้เราต้องไปเอาข้อเท็จจริงที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไป ๓ คน หรือ ๗ คน หรือ ๕ คน ก็แล้วแต่ที่ประชุมลงมติ ไปขงกันที่นั่นเวลานั้น อย่างนี้ เราคงให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางเขา เสร็จเรียบร้อยจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาก็คงเดินทางกลับ กลับมาทำงานที่โต๊ะ หรือในที่ประชุมก็หายกันไว้ ค่าเดินทางกลับนั้น ค่าใช้จ่ายเราคงให้เขาตามความเป็นจริงที่เขาเป็นหลักฐาน ไม่ใช่ว่าเดินทางจากจังหวัดนครปฐมไปจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แล้วมาเบิกจากออกจากกรุงเทพฯ นั่นมันก็หลักการคิด หานอีกวิธีมันช่วยว่าการกระทรวงการคลัง อาจจะไม่ตรงกับความจริง เจตนารมณ์เป็นอย่างนั้นครับ คงเข้าใจนะครับ วางงานมันลงมติไปแล้วก็ไป ไปแล้วกลับมาก็คงให้ ระวังไปอยู่ในนั้น ถ้าจำเป็นของค้างซึ่งกลับไม่ได้ เขาก็จะตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพระราชกฤษฎีกา ที่เราอ้างอิง

LIERT

ถึง คือเราโยนไปตามพระราชกฤษฎีกานั้นเลยครับ

นางแรม พรหมโมล บุษยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อสักครู่นี้ ทางคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงคดีฉ้อโกงใจ อยู่ เกี่ยวกับระดับอัตราค่าเช่าที่พักเกินทาง ท่านได้บอกว่า การที่เขียนไว้ในใ้ร่างโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งเข้าใจว่าจะไม่มีการผิดพลาดอะไร เพราะเหตุว่าต้องการที่จะยกย่องบุคลากรรัฐธรรมณู ให้เทียบเท่าผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี คดีนี้ก็เห็นด้วย เพราะเหตุว่าบุคลากรรัฐธรรมณู นั้นเป็นผู้ที่มีเกียรติสูงสุดอย่างที่ท่านกรรมาธิการได้กล่าวแล้ว แต่เดี๋ยวนี้คดีฉ้อโกงเรียนถามยี่ให้เป็นที่เข้าใจ เพราะเหตุว่าคำว่า "เทียบเท่าผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี" นี้ ท่านบอกว่าเป็นแค่เพียงระเบียบ เมื่อระเบียบก็ไม่ปรากฏในกฎหมาย เพราะฉะนั้นเท่ากับว่าได้เขียนข้อความความนี้ไปตามระเบียบ ไม่ได้ในกฎหมาย เพราะฉะนั้นใครจะเรียนถามว่า ตำแหน่งรัฐมนตรีนี้คือเทียบเท่ากับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๕ ขึ้นไป ตามบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางหรือไม่ ขอประทานกราบเรียน

นายเสนาะ เอกพจน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอกราบเรียนว่า ในครั้งแรกเราได้ออกข้อบังคับการประชุมของเรา ข้อ ๑๒๖ ก็ว่า "ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าพาหนะของสมาชิกหรือกรรมาธิการให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราของผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่าสมาชิก" ครับ ของเรารวบรวมกันแล้วว่าความนี้แห่งกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ คราวนี้เราเห็นว่าบุคลากรรัฐธรรมณูที่สูงมากจะเอาแค่พวกเราไม่ไหว เราก็บอกขอให้เป็นสูงกว่านั้น ผู้ช่วยอธิบดีกรมบัญชีกลางก็มาพุดกัน ผมยังหักเหมือนกันว่า ผมดูแล้วไม่พบ แต่ท่านบอกว่ามีแน่นอน แล้วก็หักไปหักในที่ประชุม บอกว่าเทียบเท่ากับรัฐมนตรี ผมก็แรกก็มีความสงสัยอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า จึงไปเอาจากห้องสมุดที่เดียวเล่มเบ้อเรอเลย เอามาหักกัน ผมมีใจเหลือเกินว่าตัวแทนอธิบดีกรมบัญชีกลางที่มานี้จะไม่ผิดพลาด เพราะพวกเรารู้ว่า

LIART

เขาพลัดแล้วเราก็ออมนะครีบ เราชอก พลัดถูกขย้ำ ข้ำ พมจากต่างประเทศ เวลาไปต่างประเทศ ค่าใช้จ่ายเสียอย่างไร -กินยอมแบบนั้น นอกอยู่ตรงไหน เขาก็ให้ดู ผมจึงมั่นใจเหลือเกินว่าจะไม่พลาด แคขอพระคุณมากครับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติต้องการให้มันแน่นอน เพราะเราต้องช่วยกันคนละไม้คนละมือ ผมคิดว่าไม่พลาดหรอกครับที่เทียบเท่าตำแหน่งรัฐมนตรี ขอพระคุณมากครับท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ผมขอถามว่า จะรับตามที่คณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ ทวิขึ้นมาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับตามที่คณะกรรมการเพิ่มเติมมาตรา ๔ ทวิขึ้นมา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับตามที่คณะกรรมการเพิ่มเติมขึ้นมา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่ามติที่ประชุม คือเห็นด้วยตามที่คณะกรรมการเพิ่มเติมมาตรา ๔ ทวิขึ้นมา เชิญท่านรองเลขาธิการฯ อานต่อไป

ร้อยตรี บิณฑาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาาราชการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ทั้งนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะถามมติจากที่ประชุม คือว่าจะให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมทั้งหมดนั้นหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมมา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมมา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

LIART

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็จะได้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปยังสภา
ผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญต่อไป

สิ้นเรื่องสุดท้าย พระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาสามัญประจำปี
สมัยแรก ณขอเชิญท่านสมาชิกได้โปรดยืนขึ้นฟังประกาศพระบรมราชโองการ
(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

ประธานวุฒิสภา : อาน

ประกาศ
พระราชกฤษฎีกา
ปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญประจำปี สมัยแรก
พ.ศ. ๒๕๑๔

พระปรมาภิไธย ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๔
เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุม
รัฐสภาสมัยประชุมสามัญประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ในวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๔
นั้น บัดนี้ จะสิ้นกำหนดสมัยประชุมสามัญสมัยแรก ในวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๔
สมควรจะปิดประชุมไปแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ และมาตรา ๑๔๒
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราช
กฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญประจำปี สมัยแรก ในวันที่ ๑๔ กรกฎาคม
พ.ศ. ๒๕๑๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช
นายกรัฐมนตรี

๓๐

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันหมดระเบียบการประชุมสำหรับวันนี้
ณขอประธานเลิกประชุม ขอพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา

ความมาก

ที่ สย ๐๐๐๑/ว..๗๖

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

๕ กรกฎาคม ๒๕๑๕

เรื่อง ส่งสำเนาพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๕

เรียน สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๕

ด้วยได้มีพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๕ ใน
วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๕ แล้ว

ฉะนั้น จึงขอส่งสำเนาพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภา
พ.ศ. ๒๕๑๕ มาเพื่อทราบพร้อมกันหนังสือนี้ ๑ ฉบับ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ปณิธาน เลิศฤทธิ

(ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ)

รองเลขาธิการรัฐสภา รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา.

พระราชกฤษฎีกา
ปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญประจำปี สมัยแรก
พ.ศ. ๒๕๑๕

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ประ.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียก
ประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ในวันที่ ๑๖ เมษายน
พ.ศ. ๒๕๑๕ นั้น บัดนี้จะสิ้นกำหนดสมัยประชุมสามัญสมัยแรก ในวันที่ ๑๔
กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ สมควรจะปิดประชุมได้แล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๔ และ
มาตรา ๑๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญประจำปี
สมัยแรก ในวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
หม่อมราชวงศ์ เสนีย์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี

LIART

ผู้ทรงรายงานการประชุม

มาลี อำไพล้ำเลิศ
 เปรมจิต บุญหล่อ
 สายสุนีย์ พิษณุณะ
 เรณู อรัญญิก
 สัมฤทธิ์ คงเดित
 กัตยา สวาราศึลย์

อาภรณ์ พงษ์นาค
 พิษนี คล้ายสุวรรณ
 สุรีย์ ภูจินกา
 กรรองกาญจน์ เฝ้าจินกา
 มาลี เหมือนรัตน์
 ชลอลักษณ์ ขววมผล

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

นายเสนอ บุญเกียรติ
นางสุวิวัฒนา เพชรทองคำ
นางจันทิมา สันตะบุตร
นายเหม สุไลมาน
นายบุญมี น. ระนอง
พันตำรวจโท สนอง อภัยวงษ์
พลโท ไสว กวางมี
นายเยื้อ สุสาย์ดี
นายทวี ศุขะวงษ์
นายเสนาะ เอกพจน์
นายนพพร บุญฤทธิ
นายวินัย ทองลงยา
นายसानนท์ สายสว่าง

ตรวจแล้ว วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๕

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ (สามัญ สมัยที่สอง)

จิตติ จิงศุภิตย์

ประธานวุฒิสภา

LIRT